

Nr 165.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om ändrad lydelse av 11 kap. 3, 6 och 95 §§ vattenlagen; given Stockholms slott den 29 februari 1932.

Under åberopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslå riksdagen att — under förutsättning av att Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen (nr 164) angående vattendomstolarnas organisation m. m. varder av riksdagen bifallen — antaga härvid fogade förslag till lag om ändrad lydelse av 11 kap. 3, 6 och 95 §§ vattenlagen.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

N. Gärde.

Förslag

till

Lag

om ändrad lydelse av 11 kap. 3, 6 och 95 §§ vattenlagen.

Härigenom förordnas, att 11 kap. 3, 6 och 95 §§ vattenlagen, 95 § i dess lydelse enligt lagen den 11 juni 1920 (nr 459), skola hava följande ändrade lydelse:

11 k a p.

3 §.

Vattenrättsdomare och vattenrättsingenjör utnämnas av Konungen, som tillika bestämmer, om samme vattenrättsingenjör skall tjänstgöra vid mera än en vattendomstol.

6 §.

Vid jäv eller annat förfall för vattenrättsdomare eller vattenrättsingenjör varde ställföreträdare förordnad av vattenöverdomstolen; och skall vad i 2 § finnes stadgat beträffande vattenrättsdomare och vattenrättsingenjör äga tillämpning jämväl i fråga om ställföreträdare för dem.

Är vattenrättsnämndeman av jäv eller annat förfall hindrad att deltaga i visst måls handläggning eller i visst vattendomstolens sammanträde, kalle vattenrättsdomaren annan vattenrättsnämndeman eller, där tillkallande av sådan skulle medföra avsevärd tidsutdräkt, annan ojävig, till befattning som vattenrättsnämndeman valbar man att i stället tjänstgöra i domstolen.

95 §.

Lämnas jämlikt denna lag medgivande till byggande i vatten för vattnets tillgodogörande såsom drivkraft eller till vattenreglering eller till torrlägningsföretag, som avses i 7 kap., eller meddelas i syfte att vinna ökad möjlighet att utnyttja vattenkraft ändrade bestämmelser rörande hushållningen med vattnet, åligge sökanden att, så snart beslutet därom

vunnit laga kraft, erlægga viss avgift såsom bidrag till kostnaden för vattendomstolarnas organisation och verksamhet.

Avgift, som nu nämnts, skall beträffande byggnad för vattnets tillgodogörande såsom drivkraft bestämmas i förhållande till den förut icke tillgodogjorda vattenkraft, som beräknas kunna vid lågvatten uttagas vid byggnaden, dock med avdrag för den vattenkraft, för vilken i samband med regleringsföretag avgift förut erlagts. Där med vattenreglering eller med ändrade hushållningsbestämmelser åsyftas ökning i uttagbar vattenkraft, skall avgiften bestämmas i förhållande till ökningen i den vattenkraft, som vid lågvatten kan uttagas i sökandens eller, då fråga är om vattenreglering enligt 3 kap. 1 §, samtliga till regleringssamfälligheten hörande strömfall. Avses att möjliggöra utnyttjande av förut uttagbar vattenkraft på fördelaktigare sätt, varde avgiften bestämd i förhållande till den ökning i vattenkraftens värde, som genom företaget eller genom de ändrade hushållningsbestämmelserna beredes. Är ändamålet med vattenreglering jämväl torrläggning av mark, skall avgift tillika utgå i förhållande till värdet av den båtnad, som i nämnda hänseende vinnes genom företaget. Vad nu sagts äge ock tillämpning i fråga om företag enligt 7 kap. Där till grund för avgiften skall läggas storleken av viss vattenkraft, skall den utgå med en krona femtio öre för varje hästkraft till och med 5,000, sjuttiofem öre för varje hästkraft över 5,000 till och med 10,000 samt fyrtio öre för varje hästkraft utöver 10,000, men må ej, utom då fråga är om vattenreglering, överstiga trettiotusen kronor. Skall avgiften beräknas efter ökningen i värde å vattenkraft eller efter båtnad, som beredes mark, varde den erlagd med en och en halv för tusen av värdeökningen eller båtnaden.

Avgift, som efter ovan nämnd beräkning skulle uppgå till mindre belopp än femton kronor, skall icke erläggas.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1933.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementensärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 19 februari 1932.

Närvarande:

Statsministern EKMAN, statsråden GÄRDE, VON STOCKENSTRÖM, STADENER, GYLLENSWÄRD, LARSSON, HOLMBÄCK, JEPPSSON, HANSÉN, RUNDQVIST.

Chefen för justitiedepartementet, statsrådet Gärde, anför:

»Vid anmälan den 4 januari 1932 till årets statsverksproposition av behov av fortsatt anslag för vattendomstolarna (andra huvudtiteln sid. 25 o. f.) förklarade jag mig hava för avsikt föreslå Kungl. Maj:t att avlåta proposition till riksdagen om nämnda domstolars omorganisation på grundval av ett av presidenten i kammarrätten K. H. Högstedt och majoren i väg- och vattenbyggnadskåren M. Serrander, i egenskap av särskilt tillkallade sakkunniga, den 29 september 1931 i ämnet avgivet betänkande. Jag ber nu att få underställa Kungl. Maj:t förslag till de ändringar i vattenlagen, som erfordras för genomförande av den ifrågasatta organisationen.

Av domstols-
organisatio-
nen förän-
ledda änd-
ringar i vat-
tenlagen.

Det av de sakkunniga framlagda betänkandet innefattar förslag om vattendomstolarnas överförande från extra till ordinarie stat. Därvid skola, genom uppdelning av Mellanbygdens vattendomstols område å Norrbygdens och Österbygdens vattendomstolar, domstolarnas antal minskas från fem till fyra och den dömande personalen, d. v. s. vattenrättsdomarna och vattenrättsingenjörerna, erhålla fullmakt å sina tjänster. I samband härmed skola vattenrättsingenjörsbefattningarna till skillnad från vad nu är förhållandet organiseras såsom självständiga tjänster. Då vid en dylik anordning full sysselsättning icke kan beredas nuvarande antal av tio vattenrättsingenjörer, två vid varje vattendomstol, föreslås antalet ingenjörer skola nedbringas. De sakkunniga beräkna det vid heltidstjänstgöring behövligen antalet till sju, fyra vattenbyggnadstekniska och tre agrikulturtekniska ingenjörer. Av dessa skola de fyra förstnämnda tjänstgöra envar vid en vattendomstol, varemot, då antalet vattendomstolar kommer att överstiga antalet agrikulturtekniska ingenjörer, en fördelning av dessas tjänstgöring mellan olika domstolar blir erforderlig. Denna fördelning föreslås verkställd sålunda, att den för nordliga delen av

landet avsedda vattendomstolen, Norrbygdens vattendomstol, får sig tilldelad en torrläggningssakkunnig ingenjör och de tre övriga domstolarna gemensamt erhålla två dylika ingenjörer. Bland annat för möjliggörande av de sistnämndas tjänstgöring vid mer än en domstol föreslås, att dessas kanslier förläggas till en och samma ort, därvid kansliet för Västerbygdens vattendomstol flyttas från Vänersborg till Stockholm, varest de båda övriga domstolarnas kanslier redan äro belägna. I övrigt innebär förslaget, att för avarbetande av uppkommen arbetsbalans eller vid anhopning av göromål vid någon av vattendomstolarna en biträdande vattenrättsdomare skall där kunna anställas.

Den avdelning av Västerbygdens vattendomstol, som inrättats för handläggning av det där anhängiga målet rörande reglering av sjön Vänern, beröres icke av de sakkunnigas förslag.

De sakkunnigas sålunda i stora drag återgivna organisationsplan har varit föremål för yttrande av vattenöverdomstolen samt vissa därav berörda myndigheter och sammanslutningar, bland dem Svenska vattenkraftföreningen och Svenska teknologföreningen, därvid förslaget i huvudsak vunnit vederbörandes anslutning.

För egen del har jag i nu angivna hänseenden att framställa den erinran, att biträdande vattenrättsdomare synes kunna åtminstone tillsvidare undvaras samt att behovet jämväl av vattenbyggnadstekniska vattenrättsingenjörer vid de tre till förläggning i Stockholm föreslagna vattendomstolarna torde kunna tillgodoses med allenast två ingenjörer. I övrigt finner jag förslaget ägnat att läggas till grund för proposition till riksdagen; och jag har jämväl för avsikt att, sedan de nödiga förarbetena härmed blivit avslutade, förelägga Kungl. Maj:t förslag till proposition i ämnet.

Den nya organisationen av vattendomstolarna torde böra träda i tillämpning med 1933 års ingång.

Vid genomförande av ifrågavarande organisationsförslag erfordras vissa ändringar i vattenlagens 11 kap. 3 och 6 §§.

I 3 § stadgas, att vattenrättsdomare och vattenrättsingenjör förordnas av Konungen för viss tid, varjämte föreskrift lämnas, huru det skall förfaras, i fall lämplig person, som är villig att åtaga sig förordnande för viss tid såsom vattenrättsingenjör, ej finnes att tillgå. Då den nya organisationen kommer att innebära, att vattenrättsdomar- och vattenrättsingenjörsbefattningarna skola besättas med ordinarie innehavare, måste nyssnämnda stadgande ersättas med en bestämmelse, att dessa befattningshavare utnämnas av Konungen. Enligt det av mig förordade förslaget kommer antalet såväl vattenbyggnadstekniska som agrikulturtekniska vattenrättsingenjörer att bliva mindre än antalet vattendomstolar. Med hänsyn härtill torde, såsom de sakkunniga jämväl föreslagit, stadgandet böra kompletteras med en föreskrift om gemensam anställning vid två eller flera vattendomstolar av en och samme vattenrättsingenjör.

Jämväl i 6 § erfordras vissa jämkningar i anledning av förändringen av vattenrättsingenjörstjänsterna. Sålunda bör, då det i 3 § omnämnda bemyndigandet för vattenrättsdomaren att i visst fall tillkalla vattenrättsingenjör kommer att upphöra, stadgandet i andra stycket av 6 § avse alle-nast vattenrättsnämndeman.

**Vatten-
doms'ols-
avgifterna.**

I förevarande sammanhang anhåller jag vidare att få anmäla en i sam-band med ärendet angående vattendomstolarnas omorganisation uppkom-men fråga om vidtagande av ändring jämväl i 11 kap. 95 § vattenlagen.

*Gällande
bestämmelser.*

Nämnda lagrum stadgar skyldighet för sökande i vattenmål att, då jäm-lik vattenlagen medgivande lämnas till byggande i vatten för vattnets till-godogörande såsom drivkraft eller till vattenreglering eller till torrlägg-ningsföretag eller då ändrade bestämmelser rörande hushållningen med vattnet meddelas i syfte att vinna ökad möjlighet att utnyttja vattenkraft, såsom bidrag till kostnaden för vattendomstolarnas organisation och verk-samhet erlægga viss avgift. Enligt lagrummet skall, på sätt däri närmare angives, till grund för avgiftens beräkning läggas i fråga om vattenkraft-byggnader storleken av den vattenkraft, som beräknas kunna vid lågvat-ten uttagas vid byggnaden, samt beträffande vattenregleringar ökningen i den vattenkraft, som vid lågvatten kan uttagas till följd av regleringen, eller i visst fall den ökning i värde å vattenkraft, som därigenom erhålles. Vad angår torrlägningsföretag, utgår avgiften efter värdet å den genom företaget vunna båtnaden. Då avgiften skall utgå efter storleken av vat-tenkraft, är densamma bestämd till 1 krona för varje hästkraft till och med 5,000, 50 öre för varje hästkraft över 5,000 till och med 10,000 samt 25 öre för varje hästkraft utöver 10,000, men får — utom då fråga är om vatten-reglering — ej överstiga 20 000 kronor. Skall avgiften beräknas efter ök-ning i värde å vattenkraft eller efter båtnad, som beredes mark, skall den erläggas med en för tusen av värdeökningen eller båtnaden. Avgift, som uppgår till mindre belopp än tio kronor, skall dock icke erläggas.

Angående tiden för vattendomstolsavgiftens erläggande föreskrives, att detta skall ske, innan medgivet arbete får påbörjas eller, där fråga är om ändrade hushållningsbestämmelser, innan dessa få tillämpas.

*Vattenrätts-
och diknings-
lagskommittéerna år
1910.*

Det ursprungliga förslaget till införande av ifrågavarande avgift fram-lades i det av vattenrätts- och dikningslagskommittéerna år 1910 avgivna betänkandet med den motivering, att då den nya organisationen av vat-tendomstolar med nödvändighet medförde ökade utgifter för statsverket, det icke vore obilligt, att av dem, som för främjande av sina intressen toge den nya organisationen i anspråk, kräva något bidrag till kostnaderna.

Ehuru vid den överarbetning, som förslaget till vattenlag sedermera un-dergick, en mera detaljerad utformning gavs åt bestämmelserna om dom-stolsavgift, gjordes icke någon ändring i fråga om avgiftens storlek, utan överensstämmer vattenlagen i detta avseende med det ursprungliga för-slaget.

Redan i yttrande till Kungl. Maj:t av december 1925 med förslag till ändrad organisation av vattenrättsingenjörstjänsterna ifrågasatte tre av rikets vattenrättsdomare, under erinran hurusom penningvärdet sedan år 1910 undergått ett betydande fall, en höjning av vattendomstolsavgifterna. I samband därmed framhölls, att då vattendomstolens arbete och de kostnader för statsverket, som föranleddes av målets behandling, vore desamma, vare sig sökanden begagnade sig av det erhållna tillståndet eller icke, det ej vore oegentligt, om avgiftsskyldigheten inträdde redan i och med det att laga kraftvunnet medgivande föreläge.

Förut omförmälda sakkunniga för utredning angående vattendomstolarnas organisation hava i sitt betänkande upptagit den framförda tanken på en förhöjning i vattendomstolsavgifterna samt framlagt förslag om deras ökande med i allmänhet 50 procent å nuvarande belopp. Där emot hava de sakkunniga ansett någon ändring icke böra äga rum i fråga om tidpunkten för avgiftsskyldighetens fullgörande. De sakkunniga hava anfört i huvudsak:

Enahanda skäl, som de ovannämnda kommittéerna på sin tid anförde för förslaget om införande av ifrågavarande avgiftsskyldighet, syntes nu kunna återopas för en höjning av avgifterna. Syftet med den föreslagna omorganisationen av vattendomstolarna vore att göra dessa i ännu högre grad än hittills skickade att på ett tillfredsställande — snabbt och riktigt — sätt utreda och pröva de viktiga målen angående byggande i vatten, vattenreglering m. m. Skulle detta syfte kunna vinnas, vore det nödvändigt, att verkligt förstklassiga krafter komme till användning såsom ledamöter i dessa domstolar. Förutsättningen för att sådana krafter skulle kunna förvärfvas vore återigen, att tillräckliga löneförmåner bjödes. De förslag, som härutinnan utarbetats av de sakkunniga, vore icke för högt tilltagna. Det kunde emellertid icke undgås, att kostnaderna för vattendomstolarna och deras verksamhet därigenom i någon mån ökades. Att de rättssökande, vilka hade det största gagnet av vattendomstolarnas omorganisation, finge deltaga i bestridande av denna kostnadsökning, kunde — såsom kommittéerna uttryckte det — icke anses obilligt. Ehuru det syntes i viss mån betänkligt att för sökande i vattenmål öka de redan nu dryga kostnader, som vore förenade med anhängiggörande och behandling av dylika mål, ville dock de sakkunniga, i förhoppning att därigenom genomförandet av omorganisationen och löneförmånernas fastställande såsom föreslagits skulle underlättas, ansluta sig till förslaget om en höjning av de ifrågavarande avgifterna. De sakkunniga hade i detta sammanhang haft under övervägande huruvida skyldigheten att erlægga domstolsavgift borde utsträckas att gälla även i andra fall än dem, där dylik skyldighet nu föreläge, men hade, bland annat på grund av svårigheten att utfinna en tillfredsställande grund för avgiftens beräkning, då det vore fråga om t. ex. medgivande till en brobyggnad, stannat vid att en utsträckning av skyldigheten icke borde ifrågasättas.

Förslaget att ifrågavarande avgift skulle erläggas, så snart det beslut, varigenom medgivande lämnats till det företag eller den åtgärd, varom fråga vore, vunnit laga kraft, kunde de sakkunniga däremot icke biträ-

da. Det kunde icke vara lämpligt, att en sökande, vilken måhända aldrig begagnade sig av det erhållna medgivandet, ändock skulle vara pliktig erlægga denna stundom ganska betydande avgift.

*Yttranden
öfver de sakkunnigas
betänkande.*

I sitt yttrande öfver betänkandet har vattensöverdomstolen icke blott tillstyrkt, att vattendomstolsavgifterna höjdes på sätt de sakkunniga föreslagit, utan även ifrågasatt, huruvida icke ytterligare undersökning borde företagas angående möjligheterna att jämväl i andra än de i förevarande lagrum omförmälda fall uttaga sådana avgifter.

Svenska vattenkraftföreningen har i sitt yttrande förklarat sig icke vilja avstyrka förslaget om domstolsavgifternas höjande, då ett genomförande av den föreslagna organisationen torde komma att möjliggöra ökad insats från vattenrättsingenjörerna i domstolarnas arbete, varav ett önskvärt snabbare rättsförfarande kunde förväntas. Föreningen har emellertid därvid framhållit, att höjningen av vattendomstolsavgifterna måste anses direkt betingad av den för vattendomstolarnas ledamöter föreslagna löneförbättringen, samt att en reducering av den föreslagna lönestandardens skulle komma att i betydlig grad försvåra ej minst vattenrättsingenjörstjänsternas rekrytering och sålunda väsentligt förringa de fördelar, vilka ur föreningens synpunkt motiverade att vattenkraftindustrien skäligen kunde vidkännas en del av merkostnaderna för organisationen.

Liknande synpunkter hava framförts i yttrande av Svenska teknologföreningen.

*Departement-
schefen.*

Den tanke, åt vilken redan 1910 års kommittéer gävo uttryck, eller att en viss bidragsskyldighet till statsverkets kostnader för rättsskipningen i vattenmål borde åvila dem, som för främjande av sina intressen toge domstolsorganisationen i anspråk, synes mig i allo riktig. Huruvida med de i vattenlagen härutinnan upptagna bestämmelserna denna tanke förverkligats i den utsträckning, som av kommittéerna åsyftats, torde vara mera ovisst. De influtna avgifterna hava varit jämförelsevis obetydliga i förhållande till statsverkets utgifter för vattendomstolarna. De hava nämligen i medeltal för år uppgått till 20,000 à 21,000 kronor och äro i innevarande års stat upptagna till 25,000 kronor. Till belysande av de nu utgående avgifternas storlek i särskilda fall må här anföras följande.

Vid en utbyggnad av ett strömfall utgår avgiften efter den genom byggnaden tillgodogjorda vattenkraftens storlek. Avgiften beräknas emellertid icke på hela den effekt, som med byggnaden avses, utan allenast på den del därav, som motsvarar vattenkraften vid lågvatten. Då med lågvatten enligt vattenlagen avses medeltalet av de minsta vattenmängderna i vattendraget, överstiger utbyggnadseffekten i allmänhet högst väsentligt lågvatteneffekten. Vid en lågvatteneffekt av 1,000 hästkrafter utgör avgiften 1,000 kronor. Vid vattenreglering utgår avgiften i allmänhet efter den genom lågvattenmängdens höjning vunna kraftök-

ningen. Mot en ökning i lågvatteneffekten av 1,000 hästkrafter svarar ett avgiftsbelopp av 1,000 kronor. Vid vattenregleringar, vilka såsom dygns- och veckoregleringar icke avse en höjning av lågvattenmängden utan en ur driftssynpunkt lämpligare fördelning av den tillgängliga vattenmängden överhuvudtaget, beräknas avgiften efter den ökning i värde, vattenkraften därigenom vinner, samt utgår för sådant fall med 1 krona för varje 1,000 kronor av denna värdeökning. Mot en värdeökning av 100,000 kronor svarar alltså ett avgiftsbelopp av 100 kronor. Vad slutligen angår torrlägningsföretagen beräknas avgiften efter värdet av den båtnad, som vinnes genom företaget, och utgår jämväl i detta fall med en för tusen av båtnaden. Vid ett båtnadsbelopp av 100,000 kronor utgör avgiften sålunda 100 kronor.

Av vad nu anförts torde framgå, att en höjning av avgiftens belopp icke kan anses oberättigad. Visserligen bör ej släppas ur sikte, att avgiften ej göres så hög, att den kan komma att verka avhållande på företagsamheten. En dylik anmärkning lär dock icke drabba den av de sakkunniga föreslagna höjningen, som synes synnerligen måttligt tilltagen.

Vad därefter angår tiden för avgiftens erläggande ställer jag mig mera tveksam. Att de sakkunniga ställt sig avvisande till den av vattenrättsdomarnas flertal år 1925 intagna ståndpunkten torde ha sin grund däri, att ett utkrävande av avgiftsskyldigheten för det fall, att det sökta företaget icke komme till stånd, skulle understundom kunna bliva alltför betungande för sökanden. Detta skäl skulle uppenbarligen äga större bärkraft, om med avgiftsskyldigheten avsetts något annat och mera än ett bidrag till statens egna kostnader. Till förmån för vattenrättsdomarnas förslag kan göras gällande, att det icke kan anses lämpligt att vatten-domstolarnas tid och arbetskrafter tagas i anspråk för ofta vidlyftiga och invecklade utredningar angående företag, vilkas utförande redan från början torde för sökanden framstå som osäkert och till tiden ovisst. Om en sökande det oaktat vill underställa frågan om företaget vatten-domstolens bedömande, bör det uppenbarligen stå honom öppet, men någon anledning synes icke föreligga att för sådant fall fritaga honom från en efter billiga grunder avvägd ersättning för det allmännas kostnader. Härtill kommer, att den nuvarande bestämmelsen är ägnad att försvåra redovisningen och indrivningen av ifrågavarande avgifter. Jag har därför stannat vid att förorda en ändring i överensstämmelse med vattenrättsdomarnas förslag.

Jämväl på en annan punkt anser jag en mindre avvikelse från de sakkunnigas förslag påkallad. Enligt tredje stycket av 95 § skall avgift, som uppgår till mindre belopp än tio kronor, icke erläggas. Då det ur olika synpunkter är önskvärt, att de mindre företag, varom här är fråga, jämväl framdeles komma i åtnjutande av frihet från avgift, anser jag

det ifrågavarande beloppet, efter den föreslagna höjningen av avgiften, böra bestämmas till femton kronor.

Vad till sist angår den av vattenöverdomstolen ifrågasatta utvidgningen av avgiftsbestämmelserna må framhållas, att denna fråga varit under övertvägande men att jag därvid kommit till samma uppfattning som de sakkunniga eller att stora svårigheter äro förknippade med en sådan, varjämte något mera avsevärt belopp icke på denna väg torde komma att tillföras statsverket.

Jämväl de i 95 § av mig förordade ändringarna torde böra träda i kraft den 1 januari 1933. I likhet med de sakkunniga anser jag, att de nya bestämmelserna böra äga tillämpning även i fråga om företag, som vid ikraftträdandet ännu äro föremål för prövning.»

Föredraganden uppläser härefter ett i enlighet med det anförda inom justitiedepartementet utarbetat förslag till *lag om ändrad lydelse av 11 kap. 3, 6 och 95 §§ vattenlagen* av den lydelse, bilaga¹ vid detta protokoll utvisar, samt hemställer, att lagrådets utlåtande över förslaget måtte för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamål inhämtas genom utdrag av protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten bifalla.

Ur protokollet:
Axel Wennerholm.

¹ Denna bilaga, vilken är lika lydande med det vid propositionen fogade lagförslaget, har här uteslutits.

*Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 29 februari
1932.*

Närvarande:

justitieråden CHRISTIANSSON,
EDELSTAM,
STENBECK,
regeringsrådet AFZELIUS.

Enligt lagrådet tillhandakommet utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet den 19 februari 1932, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas över upprättat förslag till *lag om ändrad lydelse av 11 kap. 3, 6 och 95 §§ vattenlagen.*

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, hade inför lagrådet föredragits av kanslirådet C. G. Bruno.

Lagrådet lämnade förslaget utan anmärkning.

Ur protokollet:
Ragnar Kihlgren.

*Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför
Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å
Stockholms slott den 29 februari 1932.*

Närvarande:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena friherre RAMEL, statsråden GÄRDE, HAMRIN, VON STOCKENSTRÖM, STADENER, GYLLENSWÄRD, LARSSON, JEPSSON, HANSÉN, RUNDQVIST.

Chefen för justitiedepartementet, statsrådet Gärde, anmäler lagrådets denna dag avgivna yttrande över det den 19 februari 1932 till lagrådet remitterade förslaget till *lag om ändrad lydelse av 11 kap. 3, 6 och 95 §§ vattenlagen*; därvid föredraganden — under hänvisning jämväl till vad han förut denna dag vid anmälan av Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen (nr 164) angående vattendomstolarnas organisation m. m. anfört — hemställer, att förslaget, som av lagrådet lämnats utan anmärkning, måtte, jämlikt § 87 regeringsformen, genom proposition föreläggas riksdagen till antagande under förutsättning att förstnämnda proposition varder av riksdagen bifallen.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Ragnar Kihlgren.